

Túl az EB-n és az olimpián

A nyári hónapok első nagy eseménye a labdarúgó Európa bajnokság volt. A mostani összefoglalóban jórészt ezzel az eseménnyel foglalkozunk. Majd ezt követte a londoni olimpia és paralimpia.

Gulyás László

Közösen írunk történelmet – ez volt a lengyel-ukrán közös rendezésű Európa bajnokság jelmondata, kicsit talán azért is ezt választották anno a jelentkezéskor, mert e két ország hosszú ideig tényleg egy ország volt – nem biztos, hogy közös akaratból, de a történelem viharai mindkét nemzetet alaposan „helyben hagyták”.

Slavek és Slavko a két kabalafigura egymás kezét fogva mosolygott, s azt sugallták, hogy ez tényleg egy nagyszerű torna lesz. Végül is, ha nem is nagyszerű, de sok tekintetben emlékezetes!

Különösen az ukrán oldalon történtek olyan események, amelyek a rendezés, illetve utazás, szállás körülményeit figyelembe véve – különösen az árak tekintetében – maradtak feledhetetlenek. Az ukrán taxisok és szállásadók úgy gondolták, hogy ez a torna megalapozza családjuk egész további létét, s olyan összegeket kértek, amelyekkel máshol Európában szinte nem is lehet találkozni.

Egy egyszerű apartman – ellátás nélkül – több száz eurót kóstált, az utas pedig egy-egy útért akár 500 eurót is kifizethetett, ha mondjuk a mérkőzés után szeretett volna „kedves” szállásán aludni.

Lengyelországban a futball huligánok megmozdulásai jelentettek sajnos szencziót, olyat, ami beárnyékolta az egész rendezvényt. Még a hollandok pályára sem léptek, amikor edzésükön lengyel „szurkolók” rasszista kiabálásokkal

keltettek zavart, majd következett Varsóban a lengyel-orosz csoportmérkőzés, amely előtt már napokkal tudni lehetett, hogy az utcákon nagy verekedések lesznek...

Lettek! A csodálatos varsói Nemzeti stadion felé vezető úton a lengyel huligánok megtámadták az oroszokat, sok sebesült, letartóztatások – közöttük egy magyar is –, majd utána a mérkőzés, amely döntetlennel zárult.

A meccs után viszont már nem volt gond, a hatezer kivezényelt rendőr kézben tartotta az irányítást. Az más kérdés, hogy természetesen politikai síkra terelődött az ügy, s ki-kivel levonta a tanulságot. Persze mindenki, mindkét fél úgy, hogy

az számára nézve legyen kedvező. A stadionokkal egyik országban sem volt baj, nagyszerű létesítményeket építettek, viszont a megközelítésük, az utak minősége nagyon sok gondot jelentett. Ukrajnában például szinte semmi nem készült el azokból az utakból, amelyeket a pályázatban ígértek, a lengyel oldalon sem volt sokkal jobb a helyzet, azzal a kivétellel, hogy ott viszont a repülők pontosan jöttek-mentek. Míg autóval eljutni egyik vagy másik mérkőzés helyszínére az átlagnál is tovább tartott. Azt is hozzá kell tenni, hogy a lengyel taxisok is úgy gondolták – a szállodákkal együtt –, hogy amit lehet, bezsebelnek az Eb-kapcsán. Később azután lejjebb adták, így történhetett, hogy az első napon 60 zlotyiba kerülő út, két héttel később már csak 25 volt...

SZÉP-E A SPANYOL FOCI?

Ezt a kérdést vitatták szakemberek, újságírók, szurkolók, miután a spanyol válogatott döntőbe jutott. Sokaknak az jelentette a gondot a hispanok játékaival kapcsolatban, hogy akadtak mérkőzéseik, amelyeken igazi támadó nélkül játszottak, s támadásaik alig jelentettek direkt veszélyt. Azt viszont alig-alig vették tekintetbe a kritikusok, hogy a második hullámban érkező, esetenként akár öt-hét játékos veszélyes volt, s nemegyszer kiismerhetetlen rövidpasszos játékaival örületbe kergetett sok védőt a másik oldalon.

Soha nem fordult még elő az európai labdarúgás történetében, hogy egy csapat négy éven belül valamennyi nagy tornáját megnyerje. A spanyolokkal igen, hiszen 2008-ban és most Európa bajnokok, 2010-ben pedig világbajnokok lettek.

Kinek-kinek ízlése szerinti támadójátékkal. A spanyoloknak mondjuk azt, hogy szerencsájük volt a portugálok elleni elődöntőben, hiszen tizenegyesekkel jutottak tovább a hosszabbítás után, viszont a döntőben szó szerint „kivégezték” az addigra nagyon elfáradó olasz együttest (4–0).

Meglepetés volt a németek elődöntőbeli teljesítménye az olaszokkal szemben. Sokan a német csapatot tartották a torna esélyesének, az egyetlen olyan válogatottnak, amelyik képes megállítani a spanyolokat.

Az elődöntőben elfogyott a tudomány: az olaszok nem adtak teret a német rohamoknak, akik így nem is igen kerültek gólhelyzetbe az első tizenöt perctől kezdve. A végén az olaszok 2–1-re nyertek, s ez a torna egyik nagy meglepetése volt.

Meglepetések akadtak az első, a csoportkörben is, hiszen az oroszok kiesése, a lengyel, ukrán válogatott korai búcsúja egyben a torna ottani népszerűségét is befolyásolta. (Sajnos az ukrán búcsúnak volt magyar vonatkozása is. A Kassai Viktor vezette ukrán-angol mérkőzésen előbbieik javára nem adott meg egy gólt, amelyet előtte lesállítás is megelőzött. Kassaiakat ezután hazaküldték, több szerepet nem kaphattak az Eb-n.)

Ami a végeredményt illeti tehát túl nagy meglepetés nem akadt. A spanyolok mindent vittek, hiszen a torna 23 tagú álomcsapatába 10 spanyolt szavaztak be, a döntőben 7,5 millió eurót nyert a csapat, de előtte is tetemes összeg ütötte a spanyol szövetség zsebébe, mert például csak a tizenhat közé jutásért 8 millió, a csoportban győztes mérkőzésekért 1–1 millió volt az UEFA jutalma.

Az Európai Labdarúgó Szövetség összesen 196 millió eurót osztott ki a résztvevő csapatok között.

Nem rossz pénz... A spanyol foci meg olyan, amilyen. Eredményes!

Olimpia óh!

A Londoni olimpiai játékokon 21 sportágban 157 sportolóval képviseltette magát Magyarország. A versenyek kezdete előtt már mindenki számolt: hány aranyat nyernek a magyarok.

Sorra jelentek meg a nyilatkozatok, hogy három, meg öt, meg hét... , pedig nincs értelme, mert minden nap más és más, különösen egy olimpián, ahol a versenyek hangulata mindig más, mint például egy világbajnokságon, vagy más nagy eseményen.

Itt még a legrutinósabbak is kudarcot vallhatnak, de rutintalanok is nyerhetnek – igaz többé-kevésbé véletlenül.

Ami viszont tény volt, hogy Fazekas Róbert diszkoszvető még itthon megbukott a doppingellenőrzésen, s így bár teljesítette a diszkoszvetők olimpiai „A” selejtező szintjét, nem vehetett részt az olimpián.

A Magyar Olimpiai Bizottság a „B” próba eredményétől függetlenül kizárta a csapatból, azt a diszkoszvetőt, aki már az Athéni olimpián is botrányt okozott doppingesetével.

A döntésért aranyérem járna a MOB-nak!

A versenyeken elért eredményeink azután minden elképzelhető elképzeléseinket felülmúlták.

Következő számunkban a londoni olimpián elért magyar sikerekről állítunk össze egy részletes beszámolót.